जिलाघ न॰ जायते जन-ड जः नाषोऽभिनानो यत् । १ ससे

निष॰ ग्रन्थे च्छानधीने च्छायिषयतात् तस्य तथात्म् । च्छस्यथे वर्षा॰ प्रम् । १ तहेतौ ति॰। यो च्छित भेषजो जनाषः "

च्छ०२।२२।७ 'जनाषः सर्नेषां सुखकरः' भा॰ 'गितिमेषपति रहं जनाषभेषजम्' च्छ० ४६।४। १ जने निष॰।

जनाषाह ति॰ जनं सहते सह-चिन-पूर्वपददीर्घः सुपामादि॰

पत्मा । जनसोहिर । सुषामादिगचे च्यमनतयैन पाठादम्मत न पत्मम् । जनासाही । स्वादी भनि तु 'साड़ेः

पः' साड्रूपत्ये पत्मम् जनाषाट् जनाषाङ्स्थामित्यादि ।

जलाष्टीला स्ती जनेनानीना । पुष्किरिष्ण्याम् हाराः। जलासुका स्ती जनमेनासनोऽस्थाः कप्।श्जलीकायाम् स्थमरः जलाह्वय ५० जने स्त्राह्मयः गोभमानतया कीर्मनमस्य। स्त्रपने राजनिः।

जलिका स्त्री जनसङ्ग्रस्थानत्वेनास्यस्याः ठन्। जन्नौकायां जल्का स्त्री जन-उक्ष। जन्नौकायां ग्रद्धरः।

जलूना स्ती जनमोको यसाः प्रधो । १ जनौकायाम् हेमच । 'न जनूनादिनत् संक्रमणाम होपदिग्यतं" तै सि ।

जलीचर पंस्ती जले चरित चर-ट या अलुक् सः। इंसादी स्त्रियां टिच्वात् ड्लीप्। 'यचोऽइमिका भट्नं ते नाक्षि पची जलेचरः'' भा॰ व॰ २११ अ॰। स तमा-दाय कौनीयो विस्कृरनं जलेचरम्" भा॰ खा॰ २१ अ० जलीच्छयां स्त्री जलमेति इ-किए जलेति ग्रेते ग्री-अच्।

् जनो पेतस्थानरो हिषि हिसि शुग्डा हत्ते यद्दरः । जलोज नः जने जायते जन-ड वा खनुक् समाः । वारिज १पद्मे । ''उद्गासीनि जनेजानि दुन्वन्यद्यितं जनम्'' भट्टिः । २ जने जातमात्रे तिः ।

जलेजात न॰ ७त॰। १पद्मे घड्रका॰। श्वारिजातमाले लि॰। जलेन्द्र प॰ ६त॰। १वरुषे श्महादेवे जमाबाख्ये श्रूर्वियचे

जलेम्यन प्रः जनान्य वेम्बनानि यस् । श्वाङ्गानने बाङ्गान नन्यस्टे दृश्यम् । श्नौरिविद्युदादितेन्निम यस्त्रार्थानि । जलेम प्रस्तो जननात रभः । जनस्तिनि स्त्रियां जाति-त्वात् स्त्रीय् । "प्रस्कुरित्तिमिन्ननेमिनिस्त्रागः" दृ० १२ द्रः

जलेयु प॰ प्रवंश्वे रौद्रावन्द्रपद्याप्सरोजाते प्रत्रभेदे 'रौद्रा वस्य महेष्वाचा दगाप्सरिस स्त्रनवः दत्युपक्रमे 'स्वित्ताहः

वेयुवनेयुच जवेयुच महाययाः" भा॰ खा॰ ८४ दा॰। जलेव हा स्त्रो जवे रोहति-ब्रह्-क-धलुक् स॰। १३८८-

मिनी हत्ते राजनिश श्जबरोहि वि पद्मादौ ति।

जलिलास्तो जमारातुचरमात्रभेदे ''ठत्काधिनी जलेला च महावेगाथ कङ्क्या' भाग्य ४७ छ।

जलेबाइ ए॰ जने तो याध्यलरे कड़ी गतिरख। (ड्यारि)
क्याते जनमज्जनेन तत्स्यपदार्थी नोजने पुरुष भेदे।
''जनेवा इत्याह्य वहंस्तत न्ययो स्थत्। ते कत्वा
परमं यत्न मापुराभरणं न तत्' पाद्मी पा॰ ख॰।

जली म प॰ ६त॰ । १वक्षे २ समुद्रे च 'कालं गतिं तेऽ खिल देवतात्मनो दिशस कसौँ रसनं जलेशम्' भाग॰ ८ । ७ । २० विराहक्षोक्षी 'पातयामास सेनायां जलेशस्य स दानवः' इतिवं २५ २ ख॰। जलेश्वराद्योऽ ध्यतः । 'भी भो- द्वां प्रति नले च जलेश्वरे च" नैप॰। 'यमजुवेर जले॰ श्वरं ज्ञामाम्' रचः । २ वर्षभे दे जला धिपे रच्यादी च।

जलियय पु॰ जले येते यी-सन् अनुक् समा॰। शिवणी
"मप्तमामोपगीतं त्वां सप्तार्णवज्ञेशयम्" रषुः। तस्य
तथातं जनगायियद्दे द्य्यम्। रजनस्यायिमाते ति॰
"यस दंहितयद्देन कृमीऽयन्जनेशयः" भा॰ आ॰
२९ स्र॰। रमत्स्ये पुँद्यो तिना॰। योपधत्वात् स्तियां

जलो(ली)का स्ती जलमोकोऽस प्रधोश (जोक) श्रांक स्वी स्ती स्वाप्यात ।

जिली प्राप्त प्रश्वनान्युष्क वन्ये भिः उद्+श्वन- वञ् । १ प्रहक्ष जनस्य निर्ममार्गे २ परीवा हे समरः। भावे वञ् ६ तः। १ स्विकानस्य सर्वतीव इने च । (इयनापि)।

जलीदर न॰ जलप्रधानस्रदरं यस्मात् ५ व०। घटरामयरोगभेदे।

"यः स्ने इपीतोऽत्यत्रवासिनो वा वालो विविक्तोऽत्ययः
वा निरुद्धः। पिवेज्जलं श्रीतलमासु तस्य स्रोतांसि
द्वयालि हि तह्वानि । स्ने होपलिप्तेष्यय वापि तेषुदकोदरस् पूर्ववद्भ्य पैति। स्निग्वं सहत्तत् परिष्टत्तनासिसमाततं पूर्णीसवास्तुना च। यथा दितः जुभ्यति
कस्पते च शब्दायते चापि दकोदरन्तत्। जन्मनैवोदर
सर्वं प्रायः क्रक्कृतमं सतस्। बल्जिनस्रद्जातास्युयक्ष-

बाध्यं नवीत्यतम्" माधवकरक्तिदानाद्यारम्॥ । जलीदतगति क्लो 'रसैर्जवज्ञका जलोद्भतगितः' ह-र-उन्ने द्वादमान्तरपादके श्रुक्तिभेदे । जलेन उद्भता गितरस्य । २ जलेनोद्भतभितके लि॰ "यदीय इन्नतो विकोक्य विपदं कलिन्द्रतनया जलोद्भतगितः " कन्दोम॰ ।

जिलोद्भव ति॰ जने छद्भयोऽस्य । । जननाते रगुर्यङानानुषे रन्यमाद्योभेदे स्ती राजनि॰ जनसद्भवस्यसात् भूत्रपादाने